

Nederlandsche Vereeniging voor tandheelkundige orthopaedie.

Op uitnoodiging van collega L. Frank waren Zaterdagavond 13 Nov. een veertiental tandartsen te Amsterdam bijeengekomen, met het doel eene Vereeniging op te richten, welker aard in bovenstaanden titel wel voldoende omschreven mag heeten. Aanwezig waren: de heeren Kayser, Bernard Frank, Oidtmann, de Vries, v. d. Broek, Blauw, Coebergh, J. Stark Gzn., M. de Boer, Mevr. Muntendam, J. H. Muntendam, Bölger, L. Frank en Bakker, terwijl van de h.h. Hamer, v. d. Hoek, Sanders (Meppel) en D u i j v e n s z bericht was ingekomen, dat zij verhinderd waren deze bijeenkomst bij te wonen. De heer L. Frank opent daarna de vergadering met de volgende toespraak:

Geachte aanwezigen.

Veroorloof mij in de eerste plaats u dank te zeggen voor de bewijzen van adhaesie, betoond aan de denkbeelden door mij geuit in het Tijdschrift voor Tandheelkunde. Uit uwe aanwezigheid mag worden opgemaakt, dat uwe sympathie niet is die van één oogenblik, niet die van één dag, wel echter dat gij doordrongen zijt van het nut en het belang, dat aan de uitoefening der tandheelkundige orthopaedie is verbonden.

Helaas heeft er tot op heden in ons land de geschikte gelegenheid ontbroken om op dit gebied de zoo noodige

opleiding te genieten. Gelukkig mag het worden genoemd, dat gij thans besloten hebt, althans voor een deel aan dien onhoudbaren toestand een einde te maken. Door aaneensluiting en wederkeerige beleering moet van nu af in het bestaande defect worden voorzien. Bovendien ligt het op onzen weg nieuwe banen tot bevordering der tandh. orthopaedie in te slaan en als het kan haar wetenschap en kunst vooruit te brengen. In dit opzicht geven wij alweer niet het voorbeeld, doch volgen Amerika en Duitschland, die reeds vereenigingen bezitten, welke zich in deze richting bewegen.

Om niet verkeerd te worden begrepen, ben ik genoodzaakt u met klem op het volgende te wijzen. Het heeft niet in mijne bedoeling gelegen een zoogenaamde leerschool te stichten, waar jan en alleman lid van wordt om datgene te absorbeeren waar hij lust in heeft, en met de opgedane winst naar huis te gaan, zonder persoonlijk daarvoor iets in ruil te geven. Het lag niet en het ligt niet in mijne bedoeling eene gelegenheid te scheppen, waar enkele leden de lasten dragen en die doorlopend en uitsluitend beschouwd worden als de schoolmeesters, naar wien men zich en naar wien men luistert in stille en werkelooze aanvaarding van het gebodene. Integendeel zal ieder, die deel wenscht uit te maken van de bedoelde combinatie, volgens zijn vermogen en kunnen, hebben mee te werken om de gezamenlijke kennis uit te breiden, zoodoende anderen te inspireeren. Kortom het behoort in deze zaak niet van eenen kant te komen, doch het „allen voor één en één voor allen” zij 't devies, waaronder wij behooren te werken. Hij, die dit niet kan inzien, hij, die zich zelf niet heilig verzekert in deze richting werkzaam te zijn, zal goed doen niet tot ons te komen, want voor hem zal hier geen plaats zijn.

Gaan wij nu in 't algemeen na welke onkunde en wat wanbegrip zoowel onder leeken als vakkundigen wordt aangetroffen, dan wordt het ons duidelijk en een aansporing te meer om in vereeniging kracht te zoeken. Toch zal dit

niet alles zijn, wat wij kunnen doen. Ook de gelegenheid in onze praktijk geboden hebben wij aan te grijpen en daar op waardige doch besliste wijze op te komen voor hetgeen wij als waar, goed, en noodig achten.

Het is betrekkelijk gemakkelijk ook den oningewijde duidelijk te maken, welk standpunt de wetenschap in deze bereikt heeft.

Beheerscht gij bovendien de technische handvaardigheid bij het plaatsen der apparaten, ontziet gij uwe patiëntjes en spaart hen als proefmateriaal en hebt gij ingezien, dat zonder langdurige studie en oefening op orthodontisch gebied nog minder te bereiken is dan in menig ander onderdeel der tandheelkunst, dan kunt gij met succes oproeien tegen den stroom van onwetendheid, onwilligheid en verwaandheid, die wellicht ook in uwe respectievelijke omgeving gevonden wordt.

Steunende op de resultaten van onze groote leermeesters, steunende op de wereldliteratuur die op dit speciale gebied van respectabelen omvang geworden is en steunende op uw eigen gezond oordeel, dan zult gij erkennen, dat wij moeten slagen in het naar voren brengen en veralgemeenen der tandh. orthopaedie. Te lang reeds hebben wij door de boomen het bosch niet gezien. Te lang hebben wij voor één carieuze melkmolaar, de occlusie van het melkgebit verwaarloosd. Waar een orthodontist aan het woord is, van Zuid tot Noord, van Oost tot West wordt de vroegtijdige observatie en waar het kan „behandeling” aanbevolen. Volgen wij Angle, Ottolengui, Hawley, Northcroft, Young, Rogers, Lane, e. a.

Bedenken wij, dat dezelfde redenen, die Brophy opsomt in het belang zijner vroegtijdige gehemelteoperatie in hooge mate ook geldig zijn in orthodontische gevallen.

Het tijdig bevorderen der groei van kaken en omgevende deelen, opdat de respiratie normaal zij, is van onschatbare waarde.

De gevaren voor het individu, dat aan mondademhaling

lijdt, zijn nog niet voldoende erkend, althans niet ingezien door den artsenstand.

Allerminst bevroeden de artsen hoe normale ontwikkeling van tanden en kaken een belangrijk middel is ter voorkoming van diverse infectieziekten.

En waar nog zooveel ongeleerdheid aangetroffen wordt onder hen, die de bewakers der menschelijke gezondheid behooren te zijn, daar kunnen wij eerst recht begrijpen wat het publiek in 't algemeen voor inzichten in deze kwestie er op na houdt.

Geachte aanwezigen. In de korte mededeelingen door mij gedaan vindt gij als van zelf het program van actie, dat tegen zooveel dwaalbegrippen moet worden ten uitvoer gebracht.

Laat het mij in 't kort aldus formuleren:

Ontwikkeling der collegae op dit gebied.

Voorlichting verstrekken aan artsen en het publiek.

Dit is dan ook het volledige antwoord op de vraag „wat ik wil”.

De uitvoering van dit programma overlaten aan specialist-orthodontisten is voor ons land niet met succes te verdedigen. Elders heb ik mij meer in 't bijzonder met deze zijde van de zaak bezig gehouden.

Laat mij hier volstaan met de opmerking, dat de verwekking van een gezelschap van belangstellenden, die ook algemeene praktijk beoefenen, volkomen gerechvaardigd is.

Met niet genoeg nadruk kan het worden gezegd, dat de eerste roeping van den toekomstigen tandarts zal zijn, nauwkeurig zorg te dragen voor de observatie en behandeling van tandboog en kaakbeenderen der kinderen.

Men zou een overdreven eisch stellen door naast de inspecties door den gewonen tandarts alle patientjes nog eens te verwijzen naar den specialist.

En dat wij op wetenschappelijk gebied een concurrerende vereeniging scheppen, de vrees daarvoor is onverklaarbaar.

De resultaten van ons werk zullen zeker voor de leden eene aansporing zijn, hunne opgedane ervaring en ondervinding ook hunne respectievelijke algemeene vereeniging ten goede te doen komen.

Geen inkrimping, geen eenvoudige verdeling, doch vermeerdering van arbeid en vermeerdering van resultaten kunnen en zullen het gevolg van onze samenwerking zijn.

Voor zulke belangstellenden als gij zijt kan ik heden avond volstaan met de enkele inleidende woorden, die uw rijp overdachte en te nemen besluiten voorafgaan. De tijd, die ik heb laten verlopen tusschen uwe aanmelding en de oproeping tot deze bijeenkomst is een waarborg dat van overijling in deze geen sprake kan zijn.

Voor zoover zulks wenschelijk mocht blijken, bestaat er straks nog voldoende gelegenheid voor een of meer punten van gedachten te wisselen.

Ik verklaar deze bijeenkomst geopend en verzoek u als eerste maatregel en in 't belang van een goeden gang van zaken, iemand aan te wijzen, die genegen is deze vergadering te leiden.

Ik heb gezegd.

Op algemeen verlangen neemt de heer L. Frank ook de verdere leiding der vergadering op zich.

Thans wordt tot bestuursverkiezing overgegaan. Tot Voorzitter wordt benoemd L. Frank, tot Secretaris de Vries en tot Penningmeester Coebergh. Alle heeren zijn bereid hun functie te aanvaarden.

Vervolgens wordt het Reglement vastgesteld en luidt als volgt:

REGLEMENT.

Art. 1. Het doel der Vereeniging is de bevordering der tandheekkundige orthopaedie.

Art. 2. De vereeniging bestaat uit gewone en eereleden.

Art. 3. Gewoon lid wordt men door uitnoodiging namens de Vereeniging.

Eereleden worden benoemd.

Art. 4. De Vereeniging vergadert minstens twee maal per jaar.

Art. 5. De kosten worden door hoofdelijken omslag gedekt.

Art. 6. Het bestuur bestaat uit Voorzitter, Secretaris en Penningmeester en wordt om de twee jaar gekozen.

De Voorzitter is niet herkiesbaar.

Art. 7. Bij stemmingen over personen, welke schriftelijk moeten geschieden, wordt de meerderheid gevormd door $\frac{3}{4}$ van het aantal stemgerechtigde leden.

Overige stemmingen geschieden mondeling bij volstreckte meerderheid.

Art. 8. In gevallen waarin dit reglement niet voorziet, beslist de vergadering en in dringende gevallen het bestuur.

Niets meer aan de orde zijnde sluit de Voorzitter onder dankzegging voor de betoonde belangstelling deze bijeenkomst.

I. J. E. DE VRIES.
Secretaris.